

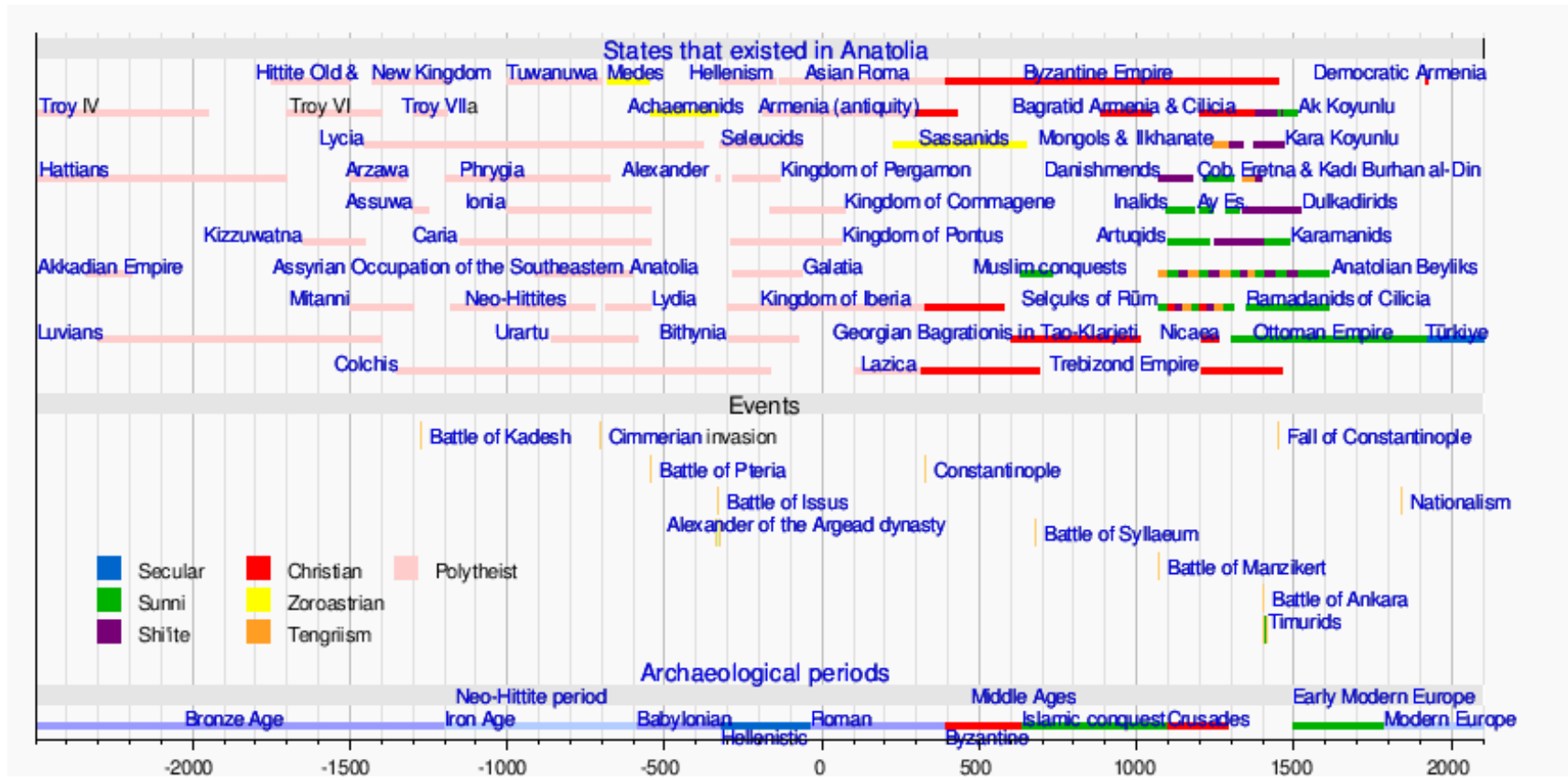
MOȘTENIREA CULTURALĂ ȘI ISTORICĂ - KAYSERI

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Statele care există în Anatolia

LOCAȚIA PE HARTĂ & CLIMA

Kayseri este amplasată în Anatolia Centrală. În Kayseri, clima continentală a Anatóliei Centrale este dominantă. În timpul iernii, Kayseri este rece și ploios, dar vara este uscat și cald.

Orașul Kayseri, așa cum este definit de limitele municipalității metropolitane Kayseri, este compus structural din cinci districte metropolitane, cele două districte centrale Kocasinan și Melikgazi și, din 2004, de asemenea, Hacılar, İncesu și Talas.

Conform estimării din 31 decembrie 2019, Provincia Kayseri avea o populație de 1.407.409 locuitori din care locuiau 1.144.265 în intravilanul format din patru (din cinci) cartiere urbane, İncesu nefiind încă aglomerat. Kayseri este situat la poalele vulcanului inactiv Muntele Erciyes care se înalță la 3.916 metri (12.848 picioare) deasupra orașului. Orașul este adesea citat în primele rânduri printre orașele Turciei care se potrivesc cu definiția tigrilor anatolieni.[3]

Orașul păstrează o serie de monumente istorice, inclusiv câteva din perioada selgiucidă. Deși este în general vizitat în drum spre atracțiile turistice internaționale din Cappadocia, Kayseri are multe atracții în sine: monumente selgiucide și otomane în și în jurul centrului orașului, Muntele Erciyes ca centru de trekking și alpinism, râul Zamantı ca rafting. centru și siturile istorice Kültepe, Ağırnas, Talas și Develi. Kayseri este deservită de Aeroportul Internațional Erkilet și găzduiește Universitatea Erciyes.

ETYMOLOGY

Kayseri a fost numită inițial Mazaka sau Mazaca. (a fost fondată și numită după Mishak) și a fost cunoscută ca atare lui Strabon, în timpul căruia a fost capitala provinciei romane Cilicia, cunoscută și sub numele de Eusebia la Argaeus după Ariarathes V. Eusebes, regele Capadociei (163–130 î.Hr.).

Numele a fost schimbat din nou de Arhelau (d. 17 d.Hr.), ultimul rege al Capadociei (36 î.Hr.–14 d.Hr.) și un vasal roman, în „Cezareea din Capadocia” (pentru a o deosebi de alte orașe cu numele Cezareea în romanul român. Empire) în onoarea Cezarului Augustus, la moartea sa în anul 14 d.Hr. Acest nume a fost redat ca *Καϊσάρεια* (Kaisáreia) în greaca koine, care a fost dialectul Imperiului Bizantin (Roman de Est) de mai târziu, iar acel nume a rămas în uz de către băștinași (cunoscut în prezent ca greacă capadociană, datorită limbii lor vorbite, dar denumit apoi Rûm, din cauza cetățeniei lor romane anterioare) până la înlăturarea din Turcia modernă în 1924. (Retineți că litera C în latină clasică a fost pronunțată K.) Când primii turci au sosit în regiune în 1080 d.Hr., au adaptat aceasta pronunție, care în cele din urmă a devenit Kayseri în turcă, rămânând ca atare de atunci.

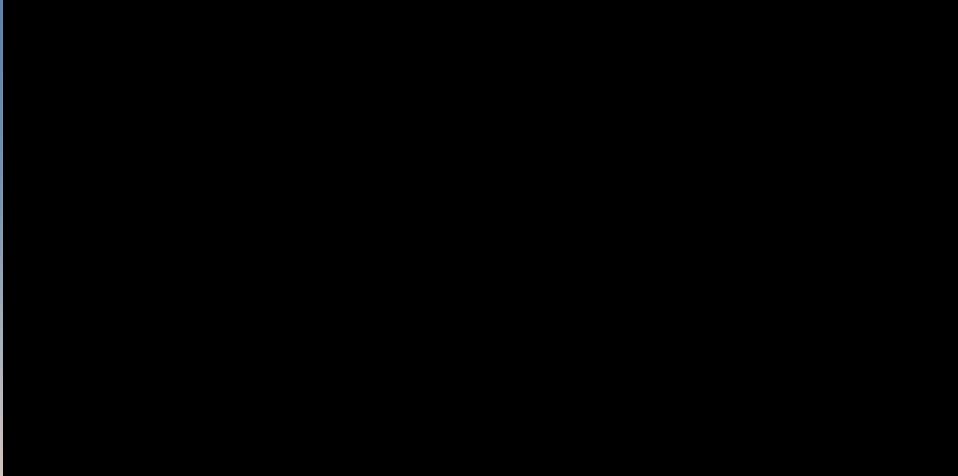
ISTORIE VECHĂ

Kültepe, unul dintre cele mai vechi orașe din Asia Mică, se află la 20 km.

Ca Mazaca, orașul a servit drept reședință regilor Capadociei. În antichitate, se afla la răscrucea rutelor comerciale de la Sinope la Eufрат și de la Drumul Regal Persan care se întindea de la Sardi la Susa în timpul celor peste 200 de ani de stăpânire persană aheemenidă.

În epoca romană, un traseu similar de la Efes la Est traversa și orașul. Orașul stătea pe un pînten jos pe partea de nord a Muntelui Erciyes (Muntele Argaeus în antichitate). Doar câteva urme ale sitului antic au supraviețuit în orașul vechi.

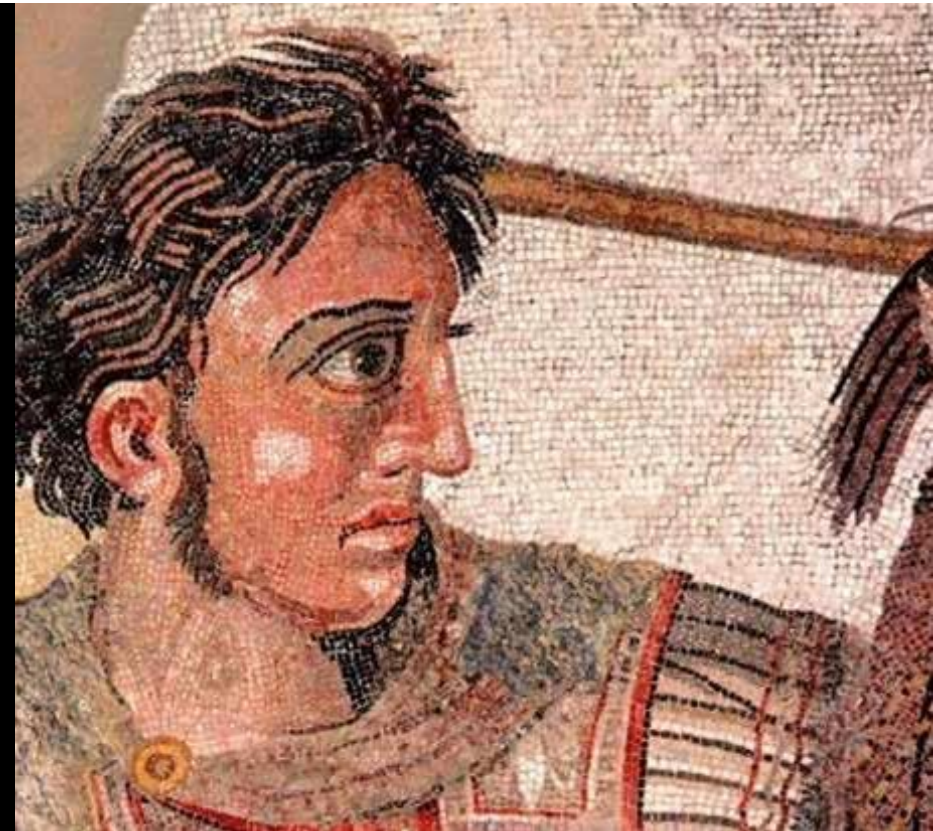
În 1985, Parcul Național Göreme și alte situri de stânci din zonă au fost desemnate drept „patrimoniul mondial UNESCO”. De asemenea, baloanele cu aer fac ca vederea să arate mai bine în această zonă.

VREMILE ELENISTICE

Orașul a fost centrul unei satrapii sub stăpânirea persană până când a fost cucerit de Perdikkas, unul dintre generalii lui Alexandru cel Mare când a devenit sediul unei satrapii trecătoare de către un alt general dintre foștii generali ai lui Alexandru, Eumenes din Cardia.

Orașul a fost trecut ulterior Imperiului Seleucid după bătălia de la Ipsus, dar a devenit din nou centrul unui regat autonom Capadocian Mare sub Ariarathes III al Capadociei în jurul anului 250 î.Hr. În perioada următoare, orașul a intrat sub influența elenistă și i s-a dat numele grecesc de Eusebia în onoarea regelui Capadocian Ariarathes V Eusebes Philopator al Capadociei (163–130 î.Hr.).

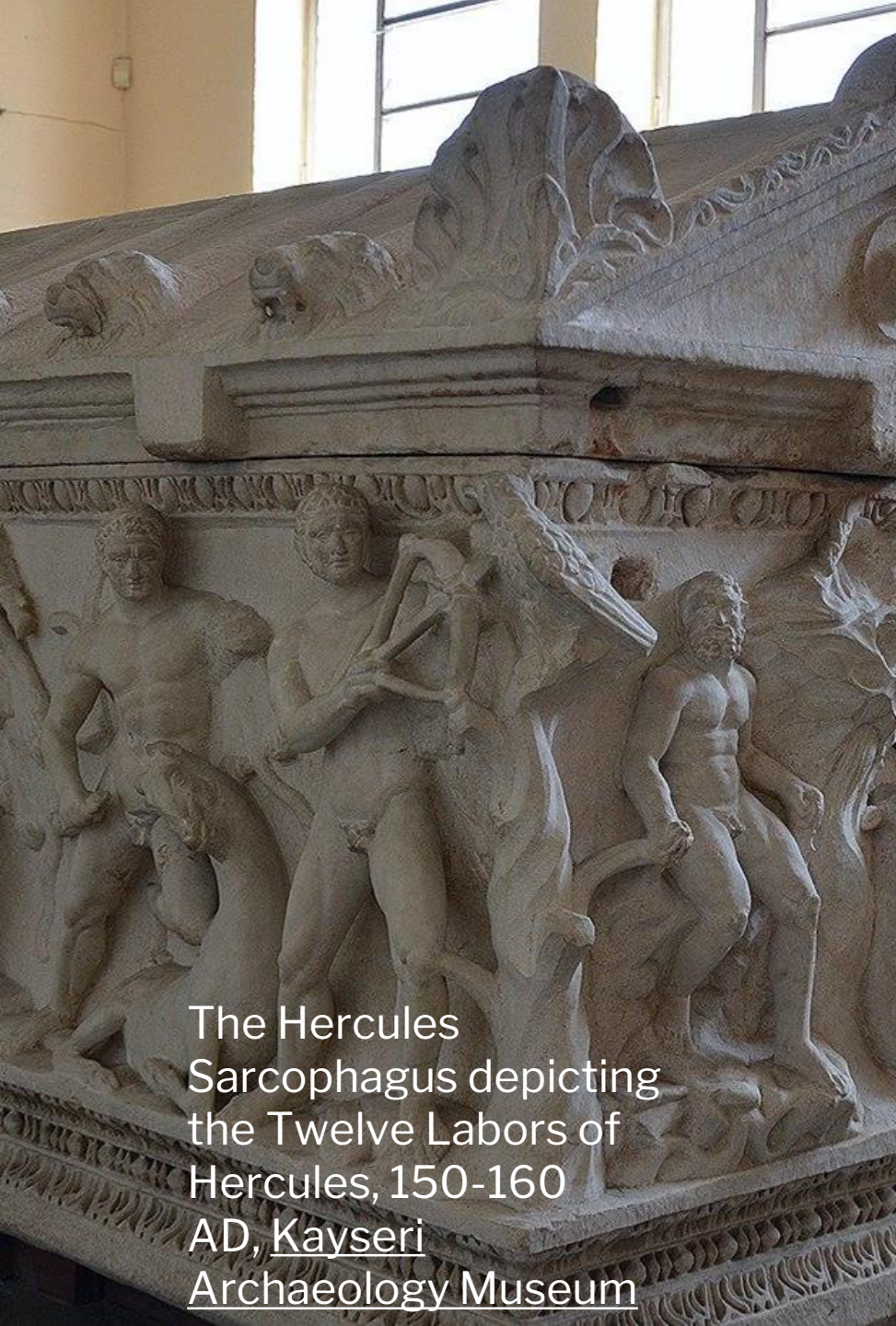
Noul nume de Cezareea, sub care este cunoscută de atunci, i-a fost dat de ultimul rege capadocian Arhelaus[5] sau poate de Tiberiu.

REGULILE ROMANE ȘI BIZANTINE

Orașul a trecut sub dominație formală romană în anul 17 d.Hr. Cezareea a fost distrusă de regele sasanid Shapur I după victoria sa asupra împăratului Valerian I în 260 d.Hr. La acea vreme s-a înregistrat că avea în jur de 40.000 de locuitori. Orașul și-a revenit treptat și a devenit casa mai multor sfinți creștini timpurii: sfinții Dorotea și Teofil, martirii, Grigorie de Nazianz, Grigorie de Nyssa și Vaile de Cezareea.

În secolul al IV-lea, episcopul Vasile a înființat un centru ecleziastic pe câmpie, la aproximativ o milă spre nord-est, care a înlocuit treptat orașul vechi. Include un sistem de case de pomană, un orfelinat, cămine de bătrâni și un leprozar (spital de lepră). Episcopul orașului, Thalassius, a participat la cel de-al doilea Sinod de la Efes și a fost suspendat de la Sinodul de la Calcedon.

The Hercules
Sarcophagus depicting
the Twelve Labors of
Hercules, 150-160
AD, Kayseri
Archaeology Museum

Picture: Kayseri city walls in 2006

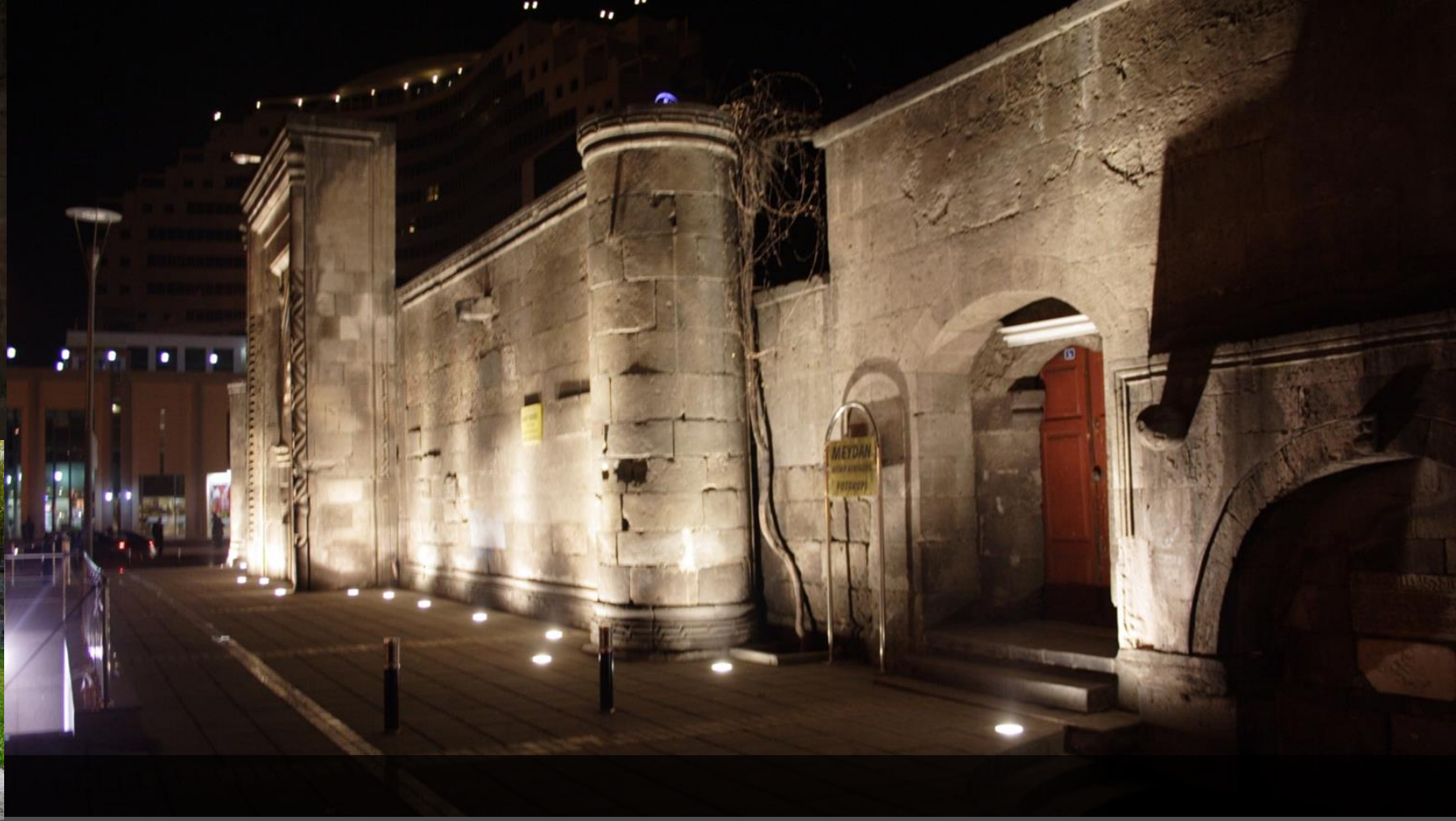
O parte din noul oraș al Bisericii a fost înconjurată cu ziduri puternice și a fost transformat într-o fortăreață de Justinian. Cezareea în secolul al IX-lea a devenit un centru administrativ bizantin ca capitală a Temei bizantine a lui Charsianon. Castelul Kayseri, vechi de 1500 de ani, construit inițial de bizantini și extins de selgiucizi și otomani, este încă în stare bună în piața centrală a orașului.

ISLAMIC ERA

Orășul a fost numit Kaisariyah de arabi, iar mai târziu Kayseri de turcii selgiucizi când a fost capturat de Alp Arslan în 1067. Forțele acestuia din urmă au demolat orașul și i-au masacrat populația. Lăcașul Sfântul Vasile a fost și el jefuit după căderea orașului. Drept urmare, orașul a rămas nelocuit pentru următoarea jumătate de secol. Mai târziu, în perioada 1074–1178, zona a intrat sub controlul danezmendizilor și a reconstruit orașul în 1134. Sultanatul Seljuk anatolian a controlat orașul în perioada 1178–1243 și a devenit unul dintre centrele lor cele mai proeminente, până când a căzut în mâinile mongolilor în 1243. În interiorul zidurilor se află cea mai mare parte a orașului Kayseri, reconstruit între secolele al XIII-lea și al XVI-lea. Kayseri a fost condus succesiv de ereznizi. Orașul a devenit în cele din urmă otoman în 1515. A fost un centru sanjak inițial în Rum Eyalet (1515–1521), în cele din urmă în Ankara Vilayet (fondat ca Bozok Eyalet) (1839–1923).

Picture: Hunat Hatun
Mosque Door

Ziduri Selgiuc construite în 1267 vizirul selgiuc SAHIP ATA FAHREDDIN ALI

KAYSERI – TIPURI ARHITECTURALE

În special realizat de armeni și turci stâlpi
de piatră bune pentru condiții sezoniere
(Basilica style architecture)

Face parte din Patrimoniul Mondial UNESCO, este de înainte de sfârșitul anului 3000 î.Hr. Aici au fost găsite primele tăblițe anatoliene.

Biserică Armeană.
Arhitectură în stil
bazilica cu cupolă.

Nu există nicio înregistrare a construcției podului, dar, conform unei inscripții despre restaurarea podului în 1538. Se spune că a fost făcut înainte de anii 1480. Arhitectură în stil selgiucizi.

(Seljuk style architecture, is a unique architecture style. Triangle shaped stones were used on this style architecture.)

Kılıçarslan Mosque was built in Ottoman era. In 1581, made by Mimar Sinan, Seljuks architecture style and Ottoman architecture style was used in Kılıçarslan Mosque. Doors were made by stones being geometrically shaped.

This style was Seljuks-Ottoman architecture style, is being shown pretty well. Endulus architecture has common specifications too.

Pigeons use this as their homes. It was made to look for pigeons. Armenian stone architecture style was used.

It is used as home before 3000 years ago.

It is made by stone-pillars.

Armenian Domed-Basilica style was used.

It is made by Armenians.
It has a Gothic-type
architecture.

It was built in year 1237.

It was used as mosque and
madresa.

Seljuk architecture style
was used.

It was made in Seljuks era, inside there is graves.

THANK YOU FOR
LISTENING TO US